

торъ. Единъ нубийски левъ, който надвечеръ заревава, и дава хаберъ, че ще дири храната си, не растреперва по-силно пустинята си. Тя завчасъ порасте и около него: околнитѣ банки се обезлюдиха, а дамитѣ въ ложитѣ надъ него си затулихъ ушитѣ съ ржцѣ. Единъ турчинъ прѣдъ него, който до сега спеше, се сenna, погледна го уплашенъ, и излѣзе благоразумно... Подиръ, като прѣсна тоя ужасъ около си, левътъ сѣдна съ растреперана грива — тоестъ, брада, убѣденъ, че поне нѣщо отъ риканieto му стенографитѣ сж сфанали за протокола.

Единъ други дебелъ депутатъ, чървенъ, въ срѣдата, се караше съ други единъ — тънъкъ, като глистъ, съ безконечно дълги ржцѣ, които махахъ по ужасенъ начинъ, когато другъ до тѣхъ — сочеше юмука си на послѣдния, отчаянъ, че го не чува и плѣсна колкото можѣ банката прѣдъ тѣхъ съ снопътъ законопроекти и правилници, що държеше, които се расфърцахъ, и така привлѣче вниманието на махающия.

Единъ другъ, съ лѣскава плѣшива глава, която наумяваше пълнолуние — сжщо говореше нѣщо къмъ прѣдсѣдателя отъ банката си, прѣдъ самия обладателъ на глиганската физиономия, и често бришеше съ ржка ролицата, съ която краснорѣчието на послѣдния прохладаше пълнолунието му.

Образувахъ се групи въ кудоаритѣ и при ораторската трибуна, ржцѣтѣ махахъ, звънецътъ прѣгасна. — Срѣдъ заглушителната мълва сѣки викаше, и никой не чуваше.

Вълнението се прѣдаде и въ редоветѣ на публиката; страститѣ на банкитѣ заразихъ и галерията. Кардашевъ слушаше около себе си прѣния и между женитѣ: нѣколко клетви исфрѣкнахъ изъ деликатнитѣ уста къмъ едни или други бавки:

— Поразени синове!

— Богъ да ви убий!